

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SPLAIUL INDEPENDENȚEI NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI, COD POSTAL 050091
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

30.04.2025
R.P.

Destinatar:
SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN
ROMÂNIA "DIAMANTUL"
sector 4, București, STR. IENĂCHIȚĂ
VĂCĂRESCU, nr. 17A, et. P, ap. 1

DOSARUL NR. 37514/3/2021

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: comunicare informații de interes
public (Legea Nr.544/2001)
Complet: 8-Completul 8 recurs NCP

Comunicare Adresă

emisă la marți, 22 aprilie 2025

Stimată doamnă/Stimate domn,

În legătură cu dosarul având datele de identificare de mai sus, în calitate de **Intimat-Reclamant-Altele**, vă comunicăm că în termen de 30 zile de la primirea prezentei comunicări, **sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai depune probe și de invoca excepții**¹, aveți obligația de a depune întâmpinarea. Depuneți documentele solicitate și înscrisurile doveditoare într-un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, cf. art. 150 NCP.

Conform art. 205 alin. (2) din Legea 134/2010 privind Codul de procedura civilă, întâmpinarea trebuie să cuprindă:

- a) numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul sau reședința pârâtului ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, codul unic de înregistrare sau codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului ori de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar, dacă reclamantul nu le-a menționat în cererea de chemare în judecată. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dacă pârâtul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să se facă toate comunicările privind procesul;
- b) excepțiile procesuale pe care pârâtul le invocă față de cererea reclamantului;
- c) răspunsul la toate pretențiile și motivele de fapt și de drept ale cererii;
- d) dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt din cerere, dispozițiile art. 194 lit. e) fiind aplicabile în mod corespunzător;
- e) semnătura.

Nota: Cu exemplar cerere de recurs, cu mențiunea ca aveți obligația de a depune întâmpinare, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de recurs, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a propune probe și invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel.

¹) în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel

Parafa șefului instanței,
(ștampila)

Semnătura grefierului,

M.H. 22.04.2025 10:38:35, nr. comunicare: 1 din 1

INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

Dosar civil nr. 37514/3/2021
Termen administrativ

Către,

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

- Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal -
- Doamnei/Domnului Președinte -

Inspectoratul General al Poliției Române (în continuare I.G.P.R.), cu sediul profesional ales în municipiul București, strada Mihai Vodă, nr. 4 - 6, sector 5, tel. 021-208.25.25, fax nr. 021/ 316.66.87, cod fiscal nr. 4453144, cont IBAN nr. RO57TREZ7005005XXX000205, deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a municipiului București, reprezentat legal prin inspector general, chestor-șef de poliție Benone Marian Matei, în calitate de pârât, în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, formulăm prezentul

RECURS

împotriva **Sentinței civile nr. 1843** din data de 04.04.2022, pronunțată de această instanță, în dosarul anterior menționat.

Prin petiția nr. 101, înregistrată la nivelul Centrului de Informare și Relații Publice cu nr. 177641/27.10.201, Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” a solicitat Inspectoratului General al Poliției Române, în baza Legii 544/2001 *privind liberul acces la informații publice*, comunicarea a unor date/informații (punctele 1-7).

Urmare a analizării cererii, instituția noastră a comunicat adresa nr. 177749/23.11.2021, prin care petentului i-a fost comunicat un răspuns pentru fiecare dintre cele șapte solicitări.

Analizând cererea de chemare în judecată, rezultă că reclamantul este nemulțumit de modalitatea în care instituția noastră a înțeles să răspundă punctelor **1 și 3**, considerând că I.G.P.R. a îngrădit, în mod abuziv, dreptul său de acces la informații de interes public.

Astfel, Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul” a solicitat, la punctele 1 și 3 din petiția în cauză:

„a) Care sunt Ordinele și Instrucțiunile Ministerului Afacerilor Interne cu caracter normativ, nesecrete și nepublicate, care reglementează organizarea și funcționarea instituției dvs?;

b) Comunicarea de copii de pe înscrisurile precizate la pct. 1, prin poștă electronică. ”

Facem precizarea că răspunsul oferit intimatului-reclamant este următorul: „În ceea ce privește punctele 1-4 din cerere, vă comunicăm faptul că, potrivit art. 7 alin. (5) din O.U.G. nr. 30/2007, cu modificările și completările ulterioare, ordinele și instrucțiunile sunt emise de ministrul afacerilor interne, context în care instituția noastră nu poate da curs solicitării”.

Prin Sentința civilă sus-menționată, în mod eronat, Tribunalul București a dispus admiterea acțiunii intimatului-reclamant și obligarea pârâtului I.G.P.R. să comunice reclamantului informațiile solicitate prin punctele 1 și 3 ale cererii nr. 101/24.10.2021. De asemenea, instanța a obligat I.G.P.R. să achite intimatului – reclamant suma de 2.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Considerăm că sentința civilă atacată este nelegală și netemeinică pentru că instanța de fond a pronunțat o soluție care încalcă normele de drept material aplicabile spetei, respectiv s-au interpretat și aplicat greșit prevederile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare. pentru următoarele

MOTIVE:

➤ Primul argument pe care îl învedereăm onoratei instanțe de control judiciar constă în împrejurarea că **instituția noastră nu oferă sau comunică informații de interes public referitoare la documente emise de alte autorități sau instituții publice**, ci comunică, altfel cum este și obligată prin lege, **numai acele informații de interes public definite de art. 2 lit. b), dintre acelea prevăzute de art. 5 din Legea nr. 544/2001.**

Astfel, rugăm onorata instanță de control judiciar să observe că, **din modul general** cum a fost formulată întrebarea de la pct. 1 (*Care sunt Ordinele și Instrucțiunile Ministerului Afacerilor Interne cu caracter normativ, nesecrete și nepublicate, care reglementează organizarea și funcționarea instituției dvs*), **nu poate fi determinată întinderea obligației instituției privind comunicarea informațiilor solicitate, neputând fi apreciat dacă, în urma unei eventuale comunicări, aceasta a fost îndeplinită.**

Astfel, nu pot fi reținute considerentele instanței potrivit cărora „*Instanța remarcă și inconsecvența pârâtului în interpretarea și aplicarea legii, având în vedere că nici documentele solicitate prin punctul 7 al cererii de furnizare a unor informații de interes public nu privea documente emise de pârât, ci ordinele comune MAI PÎCCJ, iar aceste informații au fost comunicate prin răspunsul nr. 177749/23.11.2021 (fila 13).*”, câtă vreme, astfel cum se poate observa, spre deosebire de întrebarea de la pct. 1, întrebarea de la pct. 7 a vizat informații determinate, respectiv ordinele comune ale P.Î.C.C.J.-M.A.I. nepublicate, nesecrete, care reglementează activitatea de cercetare penală a polițiștilor din cadrul instituției dvs (...).”

Apreciem că solicitarea astfel cum a fost formulată nu putea fi valorificată în baza Legii nr. 544/2001 de către instituția noastră, nefiind emitenta actelor în cauză, astfel copiile acestora nu au putut fi puse la dispoziție, însă i s-a menționat expres intimatului-reclamant faptul că are posibilitatea de a se adresa direct emitentului, Ministerului Afacerilor Interne, așa cum acesta a mai procedat anterior.

➤ Pe aceeași linie de argumentare, arătăm că **există o evidență a actelor administrative gestionate de instituția noastră, însă această evidență cuprinde toate actele administrative cu caracter normativ gestionate de instituția noastră.**

Or, în situația în care instituția noastră ar rămâne obligată în mod definitiv la furnizarea, în forma cerută, a înscrisurilor solicitate, respectiv la furnizarea tuturor ordinelor și instrucțiunilor ministrului afacerilor interne cu caracter normativ, nesecrete și nepublicate, ar presupune o veritabilă prestare de servicii, în sensul că ar trebui verificate toate evidențele instituției în scopul identificării ordinelor și instrucțiunilor respective, inventarierea rezultatelor, în vederea evitării suprapunerilor, acolo unde aceste acte administrative se află în evidența mai multor structuri din cadrul instituției noastre, identificarea acelor ordine nesecrete și nepublicate, iar, ulterior, efectuarea unor demersuri sinuoase în sensul transpunerii acestora în format electronic, acestea fiind comunicate în format letric.

În lumina celor expuse, rugăm onorata instanță de control judiciar să ia act de prevederile art. 10 din Legea nr. 544/2001, care dispun: „**Nu este supusă prevederilor art. 7-9 activitatea autorităților și instituțiilor publice de răspunsuri la petiții și de audiențe, desfășurată potrivit specificului competențelor acestora, dacă aceasta privește alte aprobări, autorizări, prestări de servicii și orice alte solicitări în afara informațiilor de interes public.**”

Vă rugăm să observați că, în tot cuprinsul său, Legea nr. 544/2001 folosește sintagma de **informații deținute** de autorități și instituții publice, astfel încât intenția legiuitorului a fost aceea de a se furniza oricărei persoane doar informațiile **existente într-o formă accesibilă.**

Acest argument rezultă și din reglementarea art. 6 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 544/2001, potrivit căreia, „**solicitarea în scris a informațiilor de interes public cuprinde următoarele elemente: informația solicitată, astfel încât să permită autorității sau instituției publice identificarea informației de interes public**”. Prin urmare informația trebuie să existe, nu să fie produsă de autoritatea publică.

Considerăm că **scopul Legii nr. 544/2001 nu trebuie denaturat** în sensul transformării instituțiilor publice în **adevărați prestatori de servicii** în domeniul creării unor informații (inclusiv statistice) ce le vizează activitatea.

Definirea pentru fiecare caz în parte a limitelor legale în care poate fi exercitat acest drept de acces la informații de interes public **trebuie realizată de către instanța de judecată într-un mod rezonabil.**

Or, așa cum a reținut și **Curtea de Apel București**, prin **Decizia civilă nr. 2495/2009**, „Legea nr. 544/2001 nu impune nici unei instituții să prelucreză informațiile detinute pentru a furniza celor interesați un fel de statistici ”a la carte ” ci se referă doar la furnizarea informațiilor în forma în care sunt deținute de instituție. Interpretarea contrară ar face ca activitatea de furnizare de informații să devină mult prea împovăraătoare pentru instituția publică, fără nicio justificare în scopul pentru care a fost reglementat liberul acces al cetățenilor la informațiile de interes publici întrucât s-ar ajunge ca orice persoană să poată solicita instituțiilor publice efectuarea de studii mai mult sau mai puțin complexe cu privire la informațiile pe care acestea le dețin le dețin într-o formă brută””.

Așadar, nu se poate constitui într-un motiv temeinic de înlăturare a apărărilor instituției noastre următoarele: „Referitor la susținerea pârâtului potrivit căreia nu a dat curs solicitării întrucât Ordinele și Instrucțiunile M.A.I. nu sunt emise de acesta, ci de Ministerul Afacerilor Interne, în temeiul art. 7 alin. (5) din O.U.G. nr. 30/2007, instanța reține că legea nu distinge modalitatea în care informația a intrat în posesia unei autorități publice solicitate, ci poate fi reprezentată și de o informație conținută de acte ori înscrisuri aflate în păstrare, emise de alte entități, dacă nu se încadrează într-o excepție dintre cele prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001”.

➤ Un alt argument constă în aceea că, din **interpretarea sistematică** a prevederilor **Legii nr. 544/2001** privind liberul acces la informații de interes public, **nu rezultă caracterul acestor ordine și instrucțiuni ale ministrului afacerilor interne ca fiind informații de interes public pe care instituția noastră este obligată să le comunice**.

După cum corect a reținut oprimă instanță, potrivit art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 „prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezulta din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației”.

Cu toate acestea, în mod greșit a pretins intimatul-reclamant solicitarea unor astfel de informații, iar prima instanță a admis cererea acestuia, în condițiile în care, în analiza caracterului de informație de interes public au fost avute în vedere doar prevederile art. 2 și art. 12 din Legea nr. 544/2001, fără a fi luată în considerare **regula prevăzută de art. 5 alin. (1)** din același act normativ, respectiv:

„Fiecare autoritate sau instituție publică are obligația să comunice din oficiu următoarele informații de interes public:

- a) actele normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice;
- b) structura organizatorică, atribuțiile departamentelor, programul de funcționare, programul de audiențe al autorității sau instituției publice;
- c) numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau a instituției publice și ale funcționarului responsabil cu difuzarea informațiilor publice;
- d) coordonatele de contact ale autorității sau instituției publice, respectiv: denumirea, sediul, numerele de telefon, fax, adresa de e-mail și adresa paginii de Internet;
- e) sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil;
- f) programele și strategiile proprii;
- g) lista cuprinzând documentele de interes public;
- h) lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate, potrivit legii;
- i) modalitățile de contestare a deciziei autorității sau a instituției publice în situația în care persoana se considera vătămată în privința dreptului de acces la informațiile de interes public solicitate.”

Astfel, **nu se prezumă**, după cum greșit a reținut judecătorul fondului, **că orice informație este de interes public**, în sensul că „legea nu distinge modalitatea în care informația a intrat în posesia unei autorități publice solicitate, ci poate fi reprezentată și de o informație conținută de acte ori înscrisuri aflate în păstrare, emise de alte entități, dacă nu se încadrează într-o excepție dintre cele prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001”, **ci calitatea de unei informații de a fi de interes public trebuie dovedită nu numai sub aspect negativ, respectiv că nu se încadrează în excepțiile prevăzute de art. 12 Legea nr. 544/2001, ci și sub aspect pozitiv, în sensul că face parte din acele categorii de informații strict determinate de art. 5.**

Această interpretare derivă din **caracterul de drept public al dreptului administrativ**, în care, pentru ca **un drept sau o obligație** ale simplului cetățean sau ale autorității sau instituției publice să ia naștere în mod valabil, acestea **trebuie să fie expres prevăzute de lege**, spre deosebire de caracteristica de drept privat a dreptului civil, unde se aplică principiul potrivit căruia tot ce nu e interzis e permis.

Or, astfel cum rezultă din secțiunea dedicată informațiilor de interes public de pe site-ul de internet al instituției noastre¹, se regăsește un **Buletin informativ**, unde **sunt explicitate categoriile de informații de interes public prevăzute de art. 5 din Legea nr. 544/2001**, fiecare categorie de informație cuprinzând o trimitere (un link) către pagina unde această informație este afișată pe site-ul autorității în cauză, astfel:

a) actele normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice; - <https://www.politiaromana.ro/ro/politia-romana/cadru-legal>

b) structura organizatorică, atribuțiile departamentelor, programul de funcționare, programul de audiențe al autorității sau instituției publice; - <https://www.politiaromana.ro/ro/politia-romana/unitati-centrale>

c) numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau a instituției publice și ale funcționarului responsabil cu difuzarea informațiilor publice; - <https://www.politiaromana.ro/ro/politiaromana/echipa-manageriala>, <https://www.politiaromana.ro/ro/legislatie/responsabil-legea-544>

d) coordonatele de contact ale autorității sau instituției publice, respectiv: denumirea, sediul, numerele de telefon, fax, adresa de e-mail și adresa paginii de Internet; <https://www.politiaromana.ro/ro/contact>

e) audiențe <https://www.politiaromana.ro/ro/utile/program-de-audiente/program-de-audiente-la-conducerea-i-g-p-r>

f) sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil; <https://www.politiaromana.ro/ro/informatii-publice/transparenta-institutionala>

g) programele și strategiile proprii; <https://www.politiaromana.ro/ro/informatii-generale/proiecte>

h) lista cuprinzând documentele de interes public produse și/sau gestionate <https://www.politiaromana.ro/ro/legislatie/responsabil-legea-544>

i) lista cuprinzând documentele produse și/sau gestionate <https://www.politiaromana.ro/ro/legislatie/responsabil-legea-544>

j) modalitățile de contestare a deciziei autorității sau a instituției publice în situația în care persoana se consideră vătămată în privința dreptului de acces la informațiile de interes public solicitate. <https://www.politiaromana.ro/ro/legislatie/responsabil-legea-544>

➤ Nu în ultimul rând, cu privire la calitatea acestor informații ca fiind informații de interes public pentru care obligația de comunicare incumbă instituției noastre, arătăm că, prin răspunsul comunicat intimatului-reclamant prin adresa nr. 177749/23.11.2021, instituția noastră a arătat că actele normative nu sunt emise de către Inspectoratul General al Poliției Române și a îndrumat intimatul-reclamant să se adreseze emitentului, întrucât, **chiar din denumirea documentelor solicitate se poate observa că acestea sunt emise de către Ministerul Afacerilor Interne (în forma persoanei juridice actuale, precum și a antecesorilor în drepturi).**

Vă rugăm să luați act de faptul că I.G.P.R. nu a putut da curs acestor solicitări, întrucât Ordinele și Instrucțiunile M.A.I. nu sunt emise de instituția noastră, ci de Ministerul Afacerilor Interne, prin reprezentantul său legal, **ministrul afacerilor interne**. Astfel, conform art. 7 alin. (5) din O.U.G. 30/2007 *privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne*, „**În exercitarea atribuțiilor legale, ministrul afacerilor interne emite ordine și instrucțiuni, care pot avea caracter normativ sau individual.**”

Conducătorul Inspectoratului General al Poliției Române **nu emite Ordine și Instrucțiuni**, această atribuție revenind ministrului afacerilor interne, ci, în activitatea sa, inspectorul general al Poliției Române emite **dispoziții** obligatorii, după cum prevede **Art. 10** din Legea 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române: „**În aplicarea legii inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, la elaborarea cărora consultă Corpul Național al Polițiștilor și Consiliul.**”

Prin urmare, solicitările enumerate ar fi putut fi adresate Ministerului Afacerilor Interne, iar nu Inspectoratului General al Poliției Române, acestea reprezentând **două instituții publice distincte, cu personalitate juridică și organizare proprie**, având prerogativa de a sta în judecată **în nume propriu** cu privire la activitatea desfășurată și actele administrative emise.

¹ <https://www.politiaromana.ro/ro/legislatie/responsabil-legea-544>

Prin urmare, răspunsul instituției noastre la punctele 1 și 3 poate fi ușor înțeles în contextul în care intimatul-reclamant a solicitat instituției noastre, în mod frecvent, solicitări în baza Legii nr. 544/2001, drept care reiterăm faptul că instituția noastră a procedat în mod corect la redirectionarea petentului către Ministerul Afacerilor Interne este întemeiată, întrucât, pentru o corectă individualizare a modificărilor suferite de actele normative în discuție, în măsură să se pronunțe este Ministerul Afacerilor Interne, la nivelul I.G.P.R. fiind păstrate numai acele ordine difuzate de M.A.I. pentru a fi ulterior difuzate celorlalte structuri ale Poliției Române direct vizate.

➤ Sintetizând, arătăm că:

- nu poate fi determinată întinderea obligației instituției privind comunicarea informațiilor solicitate, *ergo*, nefiind posibilă verificarea îndeplinirii obligației de comunicare a documentelor respective;
- efectuarea acestui demers echivalează unei veritabile prestări de servicii, urmare a tuturor activităților care s-ar impune;
- informația conținută de aceste documente nu face parte din informațiile de interes public definite de art. 2 lit. b), în limitele statuate de art. 5 Legea nr. 544/2001, a căror obligație de comunicare incumbă instituției noastre, emitentul acestora fiind Ministerul Afacerilor Interne.

Față de cele expuse, rugăm onorata instanță de recurs să admită prezentul recurs, să caseze hotărârea atacată și rejudecând, să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

Solicităm judecarea cauzei și în lipsă conform dispozițiilor art. 223 din Codul de procedură civilă. Depunem prezentul recurs în două exemplare, din care unul pentru comunicare.

Cu deosebită stimă,

INSPECTOR GENERAL

Chestor-șef de poliție

Benone Marian MATEI

